ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ
ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ: 2019-2020

ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΤΙΤΛΟΣ εκπονούμενης διατριβής	ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ	ΜΕΛΗ Συμβουλευτικής Επιτροπής	ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ	ΠΕΡΙΛΗΨΗ εκπονούμενης διατριβής
196767009	ΒΑΘΡΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Μέθοδοι και σχέδιο αντιμετώπισης φυσικών καταστροφών. Η περίπτωση των αρχαιολογικών χώρων μιας μεγάλης βιομηχανικής πόλης όπως η Αθήνα. Μελέτη περίπτωσης ο Αρχαιολογικός χώρος του Μουσείου του Κεραμικού	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΛΕΚΚΑΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ	2/4-2-2020	Τα μουσεία και γενικότερα τα μνημεία και οι αρχαιολογικοί χώροι, δεν είναι αιθύπαρκτοι και για την διατήρησή τους ενδιαφέρεται με κάθε τρόπο η κοινωνία. Οι καταστροφές, φυσικές, τεχνολογικές ή ανθρωπογενείς, αποτελούσαν και συνεχίζουν να αποτελούν μια από τις βασικές ανησυχίες των ανθρώπων. Το παγκόσμιο πρόβλημα των καταστροφών εγείρει το θέμα της αντιμετώπισής τους και προκαλεί την ανάγκη ύπαρξης εθνικών, ευρωπαϊκών και διεθνών πολιτικών, αφού μεταξύ άλλων αποτελούν μια πραγματική και σημαντική απειλή για την πολιτιστική κληρονομιά. Η διαφύλαξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς από καταστροφές, ως προτεραιότητα κάθε ευνομούμενης πολιτείας και στον Ελληνικό χώρο, θα πρέπει να βασίζεται στους τέσσερις (4) άξονες της προληπτικής στρατηγικής που αφορούν τη Διάγνωση, την Εποπτεία, την Πρόληψη, και τη Θεραπεία, με στόχο τη μείωση των επιπτώσεων των καταστροφών και την προετοιμασία για επερχόμενες προκλήσεις. Φυσικές και ανθρωπογενείς καταστροφές στο παρελθόν , οδήγησαν σε σημαντικές απώλειες του πολιτιστικού αποθέματος σε παγκόσμιο επίπεδο. Η ιεράρχηση της προστασίας των μουσείων, των μνημείων και των αρχαιολογικών χώρων, αφορά τους εργαζόμενους, τους επισκέπτες και βέβαια τα εκθέματα, είτε από εσωτερικούς είτε από εξωτερικούς κινδύνους. Το Αρχαιολογικό Μουσείο του Κεραμεικού βρίσκεται εντός του αστικού ιστού και στεγάζει εκθέματα, σχεδόν αποκλειστικά ταφικού χαρακτήρα. Εσωτερικά, υπάρχουν τέσσερις εκθεσιακοί χώροι που περιβάλλουν το στεγασμένο αίθριο. Φιλοξενούνται έργα της γλυπτικής, που καλύπτουν όλες τις εποχές της αρχαιότητας καθώς και άλλα ευρήματα που προέρχονται κυρίως από την νεκρόπολη του Κεραμεικού. Πίσω από τους εκθεσιακούς χώρους βρίσκονται αποθηκευτικοί χώροι και το εργαστήριο συντήρησης. Η παλαιά εσωτερική αυλή είναι στεγασμένη με γυάλινη στέγη όπου στεγάζονται μεγάλα και σημαντικά έργα γλυπτικής. Όλα σχεδόν τα εκθέματα του Μουσείου προέρχονται από τις ανασκαφές του σημαντικότερου και επισημότερου νεκροταφείου της αρχαίας Αθήνας σε έκταση 38.500 τ.μ. και για την παθητική ασφάλεια των χώρων του έχει τοποθετηθεί κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης. Συνεπώς, γίνεται αντιληπτό, ότι ο σχεδιασμός και η υλοποίηση επιχειρησιακού σχεδίου έκτακτης ανάγκης και η θεσμοθέτηση των απαραίτητων διαδικασιών στο μουσείο του Κεραμεικού, αποτελούν καταλυτικό παράγοντα για τη λειτουργία του, κατά τη διάρκεια και μετά από μία κρίση. Λαμβάνοντας υπόψη την πολυπλοκότητα, τη σοβαρότητα και τη συχνότητα των ακραίων καιρικών φαινομένων, γίνεται φανερό πως το προσωπικό του μουσείου θα πρέπει να είναι κατάλληλα προετοιμασμένο ώστε να είναι σε θέση, ως πρώτος ανταποκριτής, να διαχειριστεί μια κατάσταση έκτακτης ανάγκης εφόσον ακολουθήσει συγκεκριμένες οδηγίες, οι οποίες θα έχουν σχεδιαστεί και θα είναι προσαρμοσμένες στις ανάγκες και στη δομή του, έχοντας ως απώτερο σκοπό την εξασφάλιση του καλύτερου συντονισμού του προσωπικού και αν απαιτηθεί, τη συνεργασία με τους εμπλεκόμενους φορείς, για την αποφυγή του πανικού και του χάους σε επίπεδο εργαζομένων, επισκεπτών και εκθεμάτων αλλά και την επαναφορά του Μουσείου στην καθημερινή του λειτουργία το συντομότερο δυνατό. Ακολούθως, οι επεμβάσεις του ανθρώπου στο φυσικό περιβάλλον, όπως για παράδειγμα η αστικοποίηση, δημιουργούν τις κατάλληλες συνθήκες ούτως ώστε ένα απλό φυσικό φαινόμενο να έχει σημαντικές καταστροφικές συνέπειες στον άνθρωπο, το περιβάλλον, την οικονομία και την κοινωνία γενικότερα. Η μεγάλη πληθυσμιακή συγκέντρωση – πυκνότητα και έλλειψη ελεύθερων χώρων στις πόλεις όπου στεγάζουν Μουσεία δημιουργούν σημαντικά προβλήματα σχετικά με την πιθανότητα εκδήλωσης ανθρωπογενών κινδύνων, ακόμη και σε περίπτωση πιθανής εκκένωσής του. Στην αποτελεσματική ανάκαμψη από την κρίση, συμβάλει η δημιουργία του σχεδίου αντιμετώπισης καταστροφών που θα αποτυπώνονται ουσιώδη στοιχεία εκτίμησης και αξιολόγησης κινδύνων με προτεραιότητα στους ευπαθείς χώρους αλλά και ειδικά σχέδια όπου θα αναφέρονται: ▪Οι ρόλοι των εργαζομένων, για την προστασία τους αλλά και την προστασία των επισκεπτών και των μεθόδων διάσωσης ανθρώπων και εκθεμάτων στο χώρο του μουσείου, είτε από εσωτερικούς είτε από εξωτερικούς φυσικούς και ανθρωπογενείς κινδύνους καθώς και ▪Οι εμπλεκόμενοι φορείς που θα κληθούν για την αντιμετώπιση της έκτακτης ανάγκης, όπου σε συνεργασία με το προσωπικό του μουσείου του Κεραμεικού θα διευθύνουν και θα συντονίσουν τις υπηρεσιακές δυνάμεις σε όλα τα επίπεδα σύμφωνα με τη χάραξη στρατηγικής και τακτικής επέμβασης Για την εκτίμηση του κινδύνου Risk Assessment και τον υπολογισμό του μεγέθους του, θα πρέπει να αποτυπωθούν οι καταστροφές που έχουν καταγραφεί κατά το παρελθόν καθώς και οι τρωτότητες που αφορούν μεταξύ άλλων και το ίδιο το κτηριακό συγκρότημα του μουσείου του Κεραμικού. Είναι δεδομένο ότι, η επιτυχής απόκριση σε καταστροφή εξαρτάται από τη συστηματική ανάλυση κινδύνων, την εφαρμογή προληπτικών μέτρων και την ανάληψη σωστών ενεργειών αποκατάστασης.
196767013	ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	Πολιτιστική Κληρονομιά, τοπικές κοινωνίες και εκπαίδευση: Η τοπική εμπλοκή (local engagement) στη διαμόρφωση και υλοποίηση πολιτικών προστασίας και ανάδειξης της Πολιτιστικής Κληρονομιάς της περιοχής των Δελφών	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΡΗΣ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΕΛΕΤΙΑΔΗΣ, ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΚΥΡΙΔΗΣ	3/26-2-2020	Το περιεχόμενο της Διατριβής θα περιλαμβάνει τη διερεύνηση του νομικού και πολιτικού πλαισίου ενεργοποίησης των τοπικών κοινωνιών, στην Ευρώπη και στην Ελλάδα, σε θέματα προστασίας και ανάδειξης της τοπικής Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Θα διερευνηθούν το νομικό και θεσμικό πλαίσιο και οι σχετικές πρωτοβουλίες που έχουν αναληφθεί από την Κεντρική Διοίκηση και τις τοπικές κοινωνίες (εστιάζοντας στους μηχανισμούς λήψης αποφάσεων και στην ενσωμάτωση αυτών στην εκπαιδευτική και κοινωνική πολιτική) και θα αναδειχθούν παραδείγματα καλών πρακτικών διεθνώς. Με βάση τα αποτελέσματα, θα καταστεί δυνατό η αξιολόγηση των πλέον αποτελεσματικών πολιτικών και πρακτικών εκπαίδευσης και ενεργοποίησης των τοπικών κοινωνιών στην κατεύθυνση της εμπλοκής τους σε δράσεις προστασίας και ανάδειξης της Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Βάση αυτού η διδακτορική διατριβή θα εστιάσει ως μελέτη περίπτωσης στην περιοχή του Δήμου Δελφών και θα καταστεί δυνατόν να προταθούν συγκεκριμένες πολιτικές τόσο προς τους Δήμους όσο και προς το Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού και το αντίστοιχο Παιδείας και Θρησκευμάτων». Αναλυτικότερα: Οι στόχοι προς επίτευξη της Διατριβής επικεντρώνονται στα εξής: Α. Να καταγραφούν και να αξιολογηθούν ιστορικά και γεωγραφικά τα Θεσμικά/νομικά και πολιτικά πλαίσια που στοχεύουν στην τοπική εμπλοκή (local engagement), στη διαμόρφωση και υλοποίηση πολιτικών προστασίας και ανάδειξης της Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Β. Να μελετηθούν τα Μνημεία Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς, τα κριτήρια επιλογής τους και οι πολιτικές αξιοποίησής τους προς όφελος των τοπικών κοινωνιών με ιδιαίτερη έμφαση στην ελληνική περίπτωση της περιοχής των Δελφών. Γ. Να εξεταστούν ο πολιτισμικός πλούτος και η βασική συνιστώσα του η πολιτιστική κληρονομιά και η αειφόρος ανάπτυξη και πυλώνες εκπαιδευτικής, κοινωνικής, πολιτιστικής και περιβαλλοντικής βιωσιμότητας σε τοπικό και εθνικό επίπεδο Δ. Να εξεταστούν η έννοια της πολιτιστικής επικοινωνίας και της πολιτιστικής πολιτικής Ε. να μελετηθεί η συμβολή του αρχαιολογικού χώρου παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς των Δελφών στην τοπική και εθνική ανάπτυξη και προβολή, στην προώθησή του ως πολιτιστικού στοιχείου, παράγοντα ανάπτυξης και κοινωνικής συνοχής.
196767018	ΚΟΥΒΕΛΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ	Πηλοεπιχρίσματα της Μινωϊκής Περιόδου: Συγκριτική Μελέτη της σύστασης και της παθολογίας τους και μεθοδολογία για την In situ συντήρησή τους	ΣΤΕΦΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΑΛΕΞΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΣ	13/17-07-2020	Η παρούσα διδακτορική έρευνα αφορά στη διάγνωση της σύστασης και της παθολογίας αρχαίων επιχρισμάτων των οποίων κύριο συνδετικό αποτελεί το εδαφικό υλικό (πηλοεπιχρίσματα), και στην πρόταση κατάλληλων επεμβάσεων για την in situ συντήρησή τους. Τα κονιάματα που θα μελετηθούν, ανήκουν σε αρχαιολογικούς χώρους που χρονολογούνται από τη Μινωική περίοδο (2600-1150 π.Χ.). Εξετάζοντας τη σχετική βιβλιογραφία που επικεντρώνεται στη διάγνωση της σύστασης κονιαμάτων της Μινωικής περιόδου, παρατηρείται ένα κενό όσον αφορά το ακαδημαϊκό ενδιαφέρον για τα πηλοεπιχρίσματα. Συνεχίζοντας, η βιβλιογραφία που εστιάζει στην επιλογή υλικών και μεθόδων συντήρησης κονιαμάτων και πηλοκονιαμάτων, είναι συνήθως περιορισμένη σε δοκιμές που πραγματοποιούνται σε εργαστηριακό περιβάλλον. Το γεγονός αυτό, δημιουργεί ένα βιβλιογραφικό κενό σχετικά με την αποτίμηση των προτεινόμενων επεμβάσεων όσον αφορά τη διαδικασία εφαρμογής τους και την αποτελεσματικότητά τους εκτός εργαστηριακού περιβάλλοντος. Η παρούσα έρευνα έχει ως αρχικό στόχο τη διάγνωση της σύστασης, των ιδιοτήτων και της παθολογίας των μινωικών πηλοεπιχρισμάτων, με σκοπό την πρόταση κατάλληλων επεμβάσεων για τη σταθεροποίηση και στερέωσή τους in situ. Στόχος επίσης της προτεινόμενης διατριβής, είναι η αποτίμηση των επεμβάσεων που θα προταθούν με βάση την διαδικασία εφαρμογής τους και την αποτελεσματικότητά τους. Η αποτίμηση θα πρέπει να γίνει αρχικά εργαστηριακά, και στη συνέχεια in situ, προκειμένου να υπάρχουν συγκριτικά αποτελέσματα. Λέξεις κλειδιά: συντήρηση επιχρισμάτων, πηλοεπίχρισμα, διάγνωση σύστασης, παθολογία, αποτίμηση επεμβάσεων συντήρησης.
196767012	ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	Μελέτη, ανάπτυξη και εφαρμογή καινοτόμων νανοσύνθετων ρητινών με βελτιστοποιημένες φυσικοχημικές ιδιότητες για την συντήρηση έργων της πολιτιστικής κληρονομιάς	ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ	ΚΥΛΙΚΟΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	2/04-02-2020	Τα βερνίκια στα ζωγραφικά έργα τέχνης και στα αντικείμενα της πολιτιστικής κληρονομιάς χρησιμοποιούνται κυρίως ως προστατευτικό υλικό από εξωτερικούς παράγοντες φθοράς όπως η θερμοκρασία, η υγρασία, η ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία, οι επικαθήσεις ρύπων, οι μικροοργανισμοί και διάφορα οξειδωτικά μέσα. Υπάρχει μια ασάφεια στον επιστημονικό κλάδο και την βιομηχανία σχετικά με την ακριβή σύνθεση των εμπορικών βερνικιών που χρησιμοποιούνται για την προστασία των έργων πολιτιστικής κληρονομιάς. Επιπλέον, η λανθασμένη χρήση των βερνικιών έχει ως αποτέλεσμα την αδυναμία ελέγχου του μηχανισμού γήρανσης αυτών. Έτσι, συχνά παρατηρούμε έντονες δυσχρωμίες (κιτρίνισμα) και συρρικνώσεις των βερνικιών που προκαλούν έντονες τάσεις στα ζωγραφικά στρώματα, πράγμα που φθείρει το έργο, παρά να το προστατεύει. Στο παρελθόν, για την προστασία ζωγραφικών έργων χρησιμοποιούνταν βερνίκια κατασκευασμένα από φυσικές ρητίνες (σύνθετα μείγματα πτητικών και μη πτητικών τερπενίων), οι οποίες με την γήρανση, οξειδώνονται και πολυμερίζονται, με αποτέλεσμα να κιτρινίζουν και να γίνονται εύθρυπτες. Βάση της χημικής τους σύστασης ταξινομούνται σε διτερπενικές (C10) και τριτερπενικές (C30) ρητίνες. Επίσης αξίζει να αναφερθεί η ανάμειξη πρωτεϊνικών υλικών σε φυσικές ρητίνες (βερνίκια) στο παρελθόν. Συγκεκριμένα, υπάρχουν αρκετές αναφορές για την χρήση του ασπραδιού του αυγού ως βερνίκι αλλά και ως πρόσθετου σε φυσικές ρητίνες από το 14ο αιώνα. Προηγούμενες έρευνες απέδειξαν πως η πρόσθετη χρήση πρωτεϊνικών υλικών σε φυσικές ρητίνες (βερνίκια), όπως το ασπράδι αυγού έπαιζε ρόλο ενίσχυσης των βερνικιών, με αποτέλεσμα την καλύτερη διατήρηση του έργου στο χρόνο. Αξίζει να σημειωθεί πως η έρευνα που έχει πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα στα βερνίκια βυζαντινών και μεταβυζαντινών εικόνων είναι περιορισμένη. Η αναγνώριση του λευκού του αυγού σε βυζαντινές εικόνες, ως πρόσθετου συστατικού, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον και απαιτεί περαιτέρω διερεύνηση, που μπορεί να φέρει στο φως σήμερα, άγνωστα στοιχεία σχετικά με τη σύσταση και την τεχνική εφαρμογής βερνικιού στις βυζαντινές εικόνες. Κατά τον 20ο αιώνα ξεκίνησε η χρήση συνθετικών βερνικιών από βινυλικές, ακρυλικές και αλκυδικές ρητίνες. Επειδή τα συγκεκριμένα βερνίκια παρουσίαζαν μεγαλύτερη χημική σταθερότητα από τα βερνίκια φυσικών ρητινών, άρχισαν να χρησιμοποιούνται ευρέως. Το 1930, τα συνθετικά πολυμερή εισήχθησαν στη συντήρηση των έργων τέχνης λόγω της συγκριτικά μεγαλύτερης αντοχής τους στη διάβρωση, ενώ παρουσιάζουν οπτικές ιδιότητες συγκρίσιμες με εκείνες που έχουν οι παραδοσιακές φυσικές ρητίνες. Ωστόσο, μετά από παρατεταμένο χρόνο εφαρμογής, τα συνθετικά πολυμερή υφίστανται γήρανση με φαινόμενα φθοράς. Δημιουργείται το ερώτημα, πως μπορούν να βελτιστοποιηθούν οι ιδιότητες των βερνικιών που χρησιμοποιούνται στα ζωγραφικά έργα πολιτιστικής κληρονομιάς και στον κλάδο της συντήρησης αρχαιοτήτων και έργων τέχνης. Τη δεκαετία του 60 υπάρχει η πρώτη αναφορά για τα νανοσωματίδια και την πιθανή χρήση τους από τον σπουδαίο φυσικό Feynman, τα οποία μπορούν να δώσουν λύση στο ζήτημα βελτιστοποίησης των ιδιοτήτων των ρητινών. Μεγάλο εύρος νανοσωματιδιακών υλικών χρησιμοποιείται σε διάφορους επιστημονικούς κλάδους για την βελτιστοποίηση των ιδιοτήτων μεγάλου πλήθους απλών ή και σύνθετων υλικών. Στις επιστήμες της υγείας, τα νανοσωματίδια του αργύρου (Ag), του οξειδίου του ψευδαργύρου (ZnO) και του οξειδίου του χαλκού (CuO) (και ο συνδυασμός τους) δείχνουν πολύ καλά αποτέλεσμα στην αντιμικροβιακή δράση στα ιατρικά εμφυτεύματα και στην φαρμακοβιομηχανία. Στην επιστήμη των δομικών υλικών, το γραφένιο, τα νανο-ανθρακονήματα και οι νανοσωλήνες γραφενίου (grapheme nanotubes) έδειξαν σημαντική αύξηση μηχανικών ιδιοτήτων στα υλικά οικοδομής, όπως το τσιμέντο, τα κεραμίδια και άλλα υλικά, και παρουσιάζουν πρόσθετες ιδιότητες αντιοξειδωτικού. Επίσης, τα νανοϋλικά παρουσιάζουν προστατευτικές ιδιότητες από την ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία. Για παράδειγμα η πρόσμιξη του γραφένιου στην δομή των ακρυλικών ρητινών όπως (PMMA - poly(methyl methacrylate)), το γνωστό πλεξιγκλάς, παρέχει αύξηση μηχανικών ιδιοτήτων αλλά και την προστασία από την υπέρυθρη ακτινοβολία (IR blocker). Επίσης είναι ευρεία η χρήση του γραφενίου και στην μικροηλεκτρονική επειδή παρουσιάζει ιδιότητες υψηλής θερμικής και ηλεκτρικής αγωγιμότητας. Είναι σημαντικό να αναφερθούμε στα νανοσωματίδια του διοξειδίου του τιτανίου (TiO2) ως πρόσμιξη στη χημική δομή των εμπορικών υλικών. Σε προηγούμενη σχετική έρευνα όπου μελετήθηκε εκ βάθος ο ρόλος του TiO2 σε πολυμερή δίνονται σημαντικά στοιχεία στο κλάδο της συντήρησης και ερευνάται αναλυτικά ο ρόλος που παίζει ως προϊόν σταθεροποίησης για τις UV φωτοκαταλυτικές αντιδράσεις. Επίσης, τα νανοσωματίδια του TiO2 έχουν εφαρμοστεί στην δημιουργία μειγμάτων πολυμερικών ουσιών όπως το PVC (polyvinyl chloride) με στόχο την αύξηση της ταχύτητας οξείδωσης του πολυμερούς σε συνθήκες έκθεσης σε φώς και υγρασία με στόχο της αποδόμηση και ανακύκλωση του πολυμερούς υλικού. Στην παρούσα πρόταση ενδιαφέρον έχει να εστιάσουμε στο γραφένιο με στόχο την βελτιστοποίηση των ιδιοτήτων των ρητινών. Η έρευνα έδειξε πως η πρόσμιξη του γραφενίου και των ανθρακονημάτων με ρητίνες παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, λόγω του ότι το γραφένιο ως υλικό έχει πολύ καλές μηχανικές και αντιοξειδωτικές ιδιότητες. Η βιβλιογραφία όμως για τη χρήση γραφενίων στον κλάδο της συντήρησης και της εφαρμογής του στα μνημεία (κινητά και ακίνητα) της πολιτιστική κληρονομιάς είναι περιορισμένη. Οι χρήσεις των νανοσωματιδίων είναι περισσότερο διαδεδομένες στην προστασία ακίνητων μνημείων πολιτισμού όπως αναφέρεται και παρακάτω και υπάρχει ανοικτό πεδία για έρευνα για τα ζωγραφικά έργα πολιτιστικής κληρονομιάς. Αναφέρεται η χρήση των νανοσωλήνων γραφενίου (graphene nanotubes) με συνδυασμό των νανοσωματιδίων του υδροξειδίου ασβεστίου (Ca(OH)2) στα μνημεία πολιτισμού με σκοπό την προστασία από εξωτερικούς παράγοντες φθοράς και την αύξηση των θερμικών ιδιοτήτων του ακρυλικού πολυμερούς. Επίσης αξίζει να αναφερθεί η χρήση νανοσωματιδίων του οξειδίου του χαλκού (CuO), αργύρου (Ag) και του οξειδίου του ψευδαργύρου (ZnO) στα υλικά για την προστασία των μνημείων πολιτιστικής κληρονομιάς. Συγκεκριμένα υπάρχουν αναφορές στην χρήση των νανοσωματιδίων του οξειδίου του ψευδαργύρου στην σύνθεση των ακρυλικών πολυμερών (Paraloid B44 και Paraloid B72) για την προστασία των μνημείων πολιτισμού από εξωτερικούς παράγοντες φθοράς όπως οι μικροοργανισμοί (όπως Aspergillus niger και Penicillium sp.), η UV ακτινοβολία και η υγρασία. Στην συγκεκριμένη διατριβή στόχος είναι ο σχεδιασμός και η ανάπτυξη ενός νέου νανοσύνθετου επικαλυπτικού υλικού με βελτιστοποιημένες φυσικοχημικές του ιδιότητες για την προστασία ζωγραφικών έργων τέχνης (μηχανική αντοχή, αντίσταση στην ηλιακή ακτινοβολία, αντιμικροβιακή δράση και εύκολη αντιστρέψιμότητα). Με αυτόν τον τρόπο θα βελτιωθεί η προστασία ζωγραφικών έργων πολιτιστικής κληρονομιάς από παράγοντες φθοράς όπως η θερμοκρασία, η υγρασία, η ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία, οι επικαθήσεις ρύπων, οι μικροοργανισμοί και διάφορα οξειδωτικά μέσα.
196767005	ΜΑΡΑΖΙΩΤΗ ΒΑΡΒΑΡΑ	Έρευνα για τον Χαρακτηρισμό, παθολογία και αφαίρεση spray-paint από σύγχρονες τοιχογραφημένες επιφάνειες	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΡΕΛΛΗΣ	ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΟΥΒΑΣ	20/23-10-2019	Οι αδειοδοτημένες σύγχρονες τοιχογραφίες οι οποίες αποτελούν το επίκεντρο της διδακτορικής διατριβής συχνά επικαλύπτονται με υπογραφές (tags) ή/και μεγαλύτερα έργα άλλων καλλιτεχνών. Το spray-paint, το κατεξοχήν μέσο υλοποίησης τοιχογραφιών και υπογραφών, δεν έχει αποτελέσει ακόμα αντικείμενο ενδελεχούς επιστημονικής έρευνας. Ταυτοχρόνως, η ύπαρξη αρκετών εταιρειών παραγωγής spray-paint με διαφορετική χημική σύσταση (ακρυλικά, αλκυδικά, βινυλικά χρώματα ή και ο συνδυασμός αυτών) δυσχεραίνει τη διαδικασία απομάκρυνσής τους ενώ πολλές φορές έχει ως αποτέλεσμα την φυσικοχημική αλλοίωση τους. Σκοπός της διδακτορικής διατριβής είναι να προσφέρει μία τεκμηριωμένη άποψη, σχετικά με τον χαρακτηρισμό, την μελέτη της παθολογίας-μηχανισμών διάβρωσης και την αφαίρεση των χρωμάτων με μορφή σπρέι (spray-paint) από αδειοδοτημένες τοιχογραφίες street art με τη χρήση νανοτεχνολογίας (χημικές υδρογέλες, μικρογαλακτώματα κ.α.) Επιπλέον, βασικός στόχος είναι η διαμόρφωση ενός βασικού πλαισίου συντήρησης street art έργων ενώ παράλληλα τα δεδομένα που θα συγκεντρωθούν θα έχουν τη δυνατότητα να αξιοποιηθούν από την επιστημονική κοινότητα τόσο για τη διατήρηση όσο και για την απομάκρυνση (όπου κρίνεται απαραίτητο) των βαμμένων με σπρέι τοιχογραφιών.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ
ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ: 2019-2020

ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΤΙΤΛΟΣ εκπονούμενης διατριβής	ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ	ΜΕΛΗ Συμβουλευτικής Επιτροπής	ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ	ΠΕΡΙΛΗΨΗ εκπονούμενης διατριβής
196767016	ΜΑΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Στρατηγικός Σχεδιασμός για τη Συντήρηση και προστασία Ψηφιδωτών δαπέδων κατά χώρα. Η περίπτωση της Δήλου	ΧΛΟΥΒΕΡΑΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ	ΣΑΡΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	11/24-06-2020	Τα αρχαία ψηφιδωτά αντιπροσωπεύουν μία από τις σημαντικότερες μορφές απεικονιστικής τέχνης που σώζεται από την αρχαιότητα και αποτελούν ιστορικά τεκμήρια μιας μακράς χρονικής περιόδου των πολιτισμών της Μεσογειακής Λεκάνης και της ευρύτερης επικράτειας όπου εξαπλώθηκε ο Ελληνικός Πολιτισμός και αργότερα η Ρωμαϊκή και η Βυζαντινή αυτοκρατορία. Σήμερα, ένα μεγάλο μέρος των αρχαίων ψηφιδωτών της Μεσογείου απειλούνται λόγω της εκτεταμένης έκθεσής τους στο υπαίθριο περιβάλλον, την αλόγιστη (ή επαμφίεννη) εκμετάλλευση των πολιτιστικών αγαθών, την αστικοποίηση της υπαίθρου, καθώς και την ανεξέλεγκτη οικοδομική, τουριστική και βιομηχανική ανάπτυξη και την συνεπαγόμενη μόλυνση του περιβάλλοντος. Όπως αναφέρεται σε πρόσφατες έρευνες εθνικής ή ευρύτερης εμβέλειας (national surveys), καθώς και σε πολυάριθμες μελέτες περιπτώσεων, η κατάσταση διατήρησης για μεγάλο ποσοστό ψηφιδωτών είναι ανησυχητική, αν όχι κρίσιμη. Τα τελευταία χρόνια αν και έχουν μελετηθεί και εφαρμοστεί επαρκείς λύσεις και τεχνικές για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των ψηφιδωτών σε αρχαιολογικούς χώρους στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου, αυτές σπάνια ακολουθούνται για μια σειρά από λόγους που σχετίζονται με την έλλειψη προσωπικού, την έλλειψη οικονομικών πόρων και την ιεράρχηση των επεμβάσεων συντήρησης στη διαχείριση των αρχαιολογικών χώρων. Κοινό τόπο αποτελούν η έλλειψη μακροχρόνιου σχεδιασμού, η έλλειψη συνέχειας στις επεμβάσεις συντήρησης καθώς και η απουσία προγραμμάτων παρακολούθησης της κατάστασής τους. Η διδακτορική διατριβή έχει ως στόχο να διερευνήσει τις δυνατότητες που μπορεί να προσφέρει ο στρατηγικός σχεδιασμός ως μεθοδολογία για την αποτελεσματικότερη διαχείριση της συντήρησης και προστασίας των ψηφιδωτών σε αρχαιολογικούς χώρους. Η διδακτορική διατριβή θα εστάσει στην περίπτωση της Δήλου, ενός νησιού που αποτελεί αρχαιολογικό χώρο ενταγμένο στον κατάλογο Χώρων της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO και διαθέτει ένα πολύ πλούσιο και σημαντικό corpus Ελληνιστικών ψηφιδωτών. Σκοπός της διατριβής είναι η δημιουργία ενός ολοκληρωμένου στρατηγικού σχεδίου για τη συντήρηση και την προστασία των ψηφιδωτών της Δήλου, το οποίο θα είναι στη διάθεση της αρμόδιας Εφορείας Αρχαιοτήτων Κυκλάδων, στην οποία εργάζομαι, και παράλληλα η δυνητική χρήση της προτεινόμενης μεθοδολογίας ως πρότυπης, που θα μπορούσε να προσαρμοστεί στις ιδιαιτερότητες άλλων χώρων όπου τα ψηφιδωτά παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στην ανάγνωση και κατανόηση των αρχιτεκτονικών καταλοίπων. Τα ερευνητικά ερωτήματα που θα απασχολήσουν την έρευνα αυτή είναι ποικίλα. Τα αίτια της μειωμένης αποτελεσματικότητας των μέχρι τώρα ακολουθούμενων πρακτικών, η σχέση της συντήρησης και της προστασίας των ψηφιδωτών με τη γενικότερη διαχείριση των αρχαιολογικών χώρων, οι ιδιαιτερότητες της διαχείρισης του αρχαιολογικού έργου στην Ελλάδα, η διερεύνηση του ρόλου της νομοθεσίας, της πολιτικής και των οργανωτικών- διοικητικών δομών του κράτους στη συντήρηση και την προστασία και ο ρόλος του συντηρητή στη διαδικασία σχεδιασμού και λήψης αποφάσεων αποτελούν τα κύρια ερωτήματα προς διερεύνηση. Πιο αναλυτικά παρατίθενται οι στόχοι της Διατριβής: Να διερευνηθούν και να αξιολογηθούν νέες μέθοδοι και τεχνολογικά εργαλεία που μπορούν να συμβάλλουν στην ταχύτερη, πιο αξιόπιστη και λειτουργική αποτύπωση της κατάστασης διατήρησης των ψηφιδωτών (χαρτογράφηση φθορών, υποστρωμάτων, νεότερων επεμβάσεων, βλάστησης, κ.α.) και στην καταγραφή των παραγόντων που επιδρούν σε αυτά. Να μελετηθούν και να αξιολογηθούν τεχνικές που αφορούν στον περιορισμό της δράσης των περιβαλλοντικών παραγόντων σε ψηφιδωτά που βρίσκονται σε υπαίθριο ή ημι-υπαίθριο περιβάλλον (τεχνικές, υλικά και σχήματα για προστατευτική κάλυψη είτε εποχικού, μεσοπρόθεσμου ή μακροπρόθεσμου χαρακτήρα). Να διερευνηθεί ο ρόλος του στρατηγικού σχεδιασμού ως εργαλείου για την αειφόρο συντήρηση και προστασία βάσει της μελέτης περίπτωσης της Δήλου. Να κατασταλεί ένα πιλοτικό στρατηγικό σχέδιο που θα αποτελέσει υπόδειγμα – οδηγό και για άλλους αρχαιολογικούς χώρους με ψηφιδωτά στην Ελλάδα ή στην ευρύτερη γεωγραφική περιοχή. Να αναδειχθεί η αναγκαιότητα της συμμετοχής του συντηρητή στο σχεδιασμό και στη λήψη αποφάσεων που αφορούν στο αντικείμενο της προστασίας και της συντήρησης αρχαιοτήτων. Η προτεινόμενη μεθοδολογία ακολουθεί το βασικό σχήμα που διέπει το στρατηγικό σχεδιασμό, δηλαδή: Την ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης (Situational Analysis) Την ανάλυση των επιδιωκόμενων στόχων (Goal Analysis) Τη στρατηγική ανάλυση (Strategic Analysis)
196767006	ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	Μελέτη Συντήρησης-Προτάσεις Αειφορικής Διαχείρισης των Προσωπείων της συλλογής του Εθνικού Θεάτρου	ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΤΖΑΝΗ	ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΜΑΝΤΑΚΑ	24/11-12-2019	Η διδακτορική διατριβή αφορά στην επισταμένη και ενδελεχή μελέτη ενός πολυδιάστατου και σύνθετου πολιτιστικού αντικειμένου, των προσωπείων (θεατρικών μασκών), όπως αυτά χρησιμοποιήθηκαν σε παραστάσεις του Εθνικού Θεάτρου από το 1932 που άνοιξε τις πύλες του στο κοινό έως σήμερα και περιλαμβάνονται στην ιστορική συλλογή του. Τα αντικείμενα συνιστούν μια μικτή συλλογή και τα υλικά είναι γύψος, χαρτί, press - papier, δέρμα και ίνες, διάφορα υφάσματα όπως γάζες κλπ. μέταλλα σε διάφορες μορφές (σύρματα, φύλλα χρυσού κλπ.), οργανικά και ανόργανα υλικά, πολυμερή (πχ. λάτεξ), αλλά και άλλα ευφάντασια υλικά που δεν είναι εύκολο να υποθέσει κάποιος ότι έχουν επιλεχθεί από τους καλλιτέχνες για τη δημιουργία των συγκεκριμένων αντικειμένων. Πρόκειται για εκατό (100) περίπου προσωπεία, τα οποία αποτελούν σημαντικά τεκμήρια για τον πολιτισμό του θεάτρου στην Ελλάδα του 20ου αιώνα. Η διατριβή διαπραγματεύεται τη μελέτη των προσωπείων, την αναγνώριση των υλικών και των τεχνικών κατασκευής τους, την έρευνα και τον εντοπισμό των ενδογενών και εξωγενών παραγόντων διάβρωσης, τη διατύπωση προτάσεων πρακτικής συντήρησης και την έρευνα της δυνατότητας εφαρμογής αειφορικής επεμβατικής συντήρησης για την αποκατάστασή επιλεγμένων προσωπείων, την υποβολή προτάσεων και την ανάπτυξη πολιτικών και στρατηγικών για τη διαχείριση, την ανάδειξη και τη βιωσιμότητα τους, ως αντικείμενα της μνημειακής πολιτιστικής κληρονομιάς.
196767007	ΜΑΦΡΕΔΑΣ ΘΩΜΑΣ	Διονύσιος ιερομόναχος, ο εκ Φουρνά(1670-1744): Ερμηνεύοντας την Ερμηνεία της ζωγραφικής τέχνης μέσω της τεχνολογίας κατασκευής και των υλικών των φορητών εικόνων του	ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΡΕΛΛΗΣ, ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ	22/27-11-2019	Ο ιερομόναχος Διονύσιος από τον Φουρνά Ευρυτανίας, εκτός από αγιογράφος του 18ου αιώνα, συγκαταλέγεται στους θεωρητικούς δασκάλους της ζωγραφικής γιατί συνέταξε ένα εγχειρίδιο, την "Ερμηνεία της ζωγραφικής τέχνης" που γνώρισε ευρεία διάδοση από τον 19ο αιώνα και μετά. Στο εγχειρίδιο αυτό συμπεριέλαβε αρκετές τεχνικές πληροφορίες και οδηγίες για την τεχνολογία κατασκευής και τα υλικά που χρησιμοποιούνται στην κατασκευή των φορητών εικόνων. Στόχος της έρευνας είναι η αναγνώριση της τεχνολογίας κατασκευής και η ταυτοποίηση υλικών σε ένα σύνολο φορητών εικόνων που υπογράφονται ή αποδίδονται στον Διονύσιο και η πραγματοποίηση συγκριτικής μελέτης με το εγχειρίδιο του για να εκτιμηθεί ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ της θεωρίας και της πράξης. Για την ανασύνθεση της τεχνολογίας κατασκευής των εικόνων του, έχει καταρτιστεί ένα ερευνητικό πρωτόκολλο που περιλαμβάνει ένα σύνολο μη καταστρεπτικών και μη επεμβατικών μεθόδων (πχ. Ψηφιακή και Οπτική μικροσκοπία, SEM, pXRF, μFTIR, μRaman, GC-MS) προκειμένου να δωθούν απαντήσεις για το σύνολο των υλικών που αποτελούν την στρωματογραφία των εικόνων του. Η υλοποίηση του διδακτορικού έργου θα συμβάλλει καθοριστικά στην ενίσχυση του γνωστικού πεδίου της λεγόμενης μεταβυζαντινής ζωγραφικής, όπως αυτή καθερώθηκε από το συγγραφικό και καλλιτεχνικό έργο του Διονυσίου, μέσα από την καταγραφή των υλικών και της τεχνικής του.
196767002	ΜΠΑΝΟΥ ΠΗΝΕΛΟΠΗ	Η επίδραση του λινελαίου ως συνδετικού υλικού στο χάρτινο υπόστρωμα του αρχειακού υλικού, των βιβλίων και των έργων τέχνης. Διάκριση σταδίων φθοράς.	ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΗΝΑ-ΓΕΩΡΓΙΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΟΥΛΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΤΖΙΑ	15/11-9-2019	Αντικείμενο της διδακτορικής διατριβής είναι η συστηματική διερεύνηση της επίδρασης του λιπαρού συνδετικού χρωμάτων και μελανιών, και συγκεκριμένα του λινελαίου, στο χάρτινο υπόστρωμα του αρχειακού υλικού, των βιβλίων και των έργων τέχνης. Η έρευνα εστιάζει στις αλλαγές που προκύπτουν ως προς τη μορφολογία, το χρώμα, την αδιαφάνεια, τη μηχανική αντοχή, τη χημική σύσταση, την ένταση του φθορισμού σε έκθεση σε υπερώδη ακτινοβολία και την εκπομπή πτητικών οργανικών ενώσεων του συστήματος χαρτί-λινέλαιο κατά τη γήρανση. Η μεθοδολογία περιλαμβάνει υποβολή δοκιμίων σε τεχνητή γήρανση, εφαρμογή οπτικών μεθόδων (VLM), χρωματομετρίας (αδιαφάνεια, CIE Lab), φασματοσκοπικών τεχνικών (SEM-EDAX, UV-VIS, FTIR), μέτρηση της εφελκυστικής αντοχής και ανάλυση των πτητικών οργανικών ενώσεων με αέρια χρωματογραφία – φασματομετρίας μάζας (GC-MS). Η αξιολόγηση και η συγκριτική μελέτη των αποτελεσμάτων θα συντελέσουν στην ερμηνεία των προβλημάτων που παρουσιάζουν τα τεκμήρια που έχουν εκτιμηθεί ή παραχθεί με χρωματικά μέσα και μελάνια στα οποία το λινέλαιο αποτελεί το συνδετικό μέσο, στη διαμόρφωση της βέλτιστης μεθοδολογίας εξέτασης και διερεύνησης της κατάστασης διατήρησης των τεκμηρίων, και στον καθορισμό κριτηρίων για τη διάκριση σταδίων φθοράς
196767008	ΜΥΤΙΚΙΩΤΗ ΕΙΡΗΝΗ	Μέθοδοι και εφαρμογές προληπτικής συντήρησης αρχαιολογικών χώρων Κλασικής, Ρωμαϊκής και Βυζαντινής εποχής της Αθήνας. Μελέτη περίπτωσης, οι αρχαιολογικοί χώροι των Ρωμαϊκών Λουτρών (Βαλανείο) Συντάγματος και Ζαππείου	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΡΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΥΛΑΚΗΣ	2/4-2-2020	Η παρούσα μελέτη εγείρει ερωτήματα σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης των αρχαιολογικών χώρων στην Ελλάδα, καθώς η κατάσταση που επικρατεί σήμερα με τις κοινωνικές αλλαγές αλλά ιδιαίτερα με την κλιματική αλλαγή, συνιστά έναν ραγδαία αναπτυσσόμενο πεδίο έρευνας. Είναι γεγονός ότι εντοπίζεται ένα ερευνητικό κενό ως προς την εμβάθυνση στην αποτελεσματική διαχείριση αρχαιολογικών χώρων στο πλαίσιο της αειφορείας τους και του μετριασμού των αλλοιώσεων που υφίστανται. Σκοπός της μελέτης είναι να αναλύσει τον τρόπο που επιδρά το μικροκλίμα αλλά και το μακροκλίμα της περιοχής στους ανοικτούς αρχαιολογικούς χώρους, ώστε να αναδείξει νέους και σύγχρονους τρόπους ολιστικής αντιμετώπισης. Η προτεινόμενη έρευνα, αποσκοπώντας στην προαγωγή της επιστημονικής γνώσης του συγκεκριμένου τομέα: •Θα διερευνήσει τις περιβαλλοντικές αλλά και άλλες παραμέτρους φθοράς των δομικών υλικών των μνημείων μέσω επεμβάσεων "in situ" σε επιλεγμένους αρχαιολογικούς χώρους της Αθήνας και την τοποθέτηση ειδικών συσκευών μέτρησης περιβαλλοντικών παραμέτρων (airsence) στους εν θέματι χώρους. •Στη συνέχεια και σε βάθος χρόνου, θα διαπιστωθούν τα αποτελέσματα των παραπάνω ενεργειών, με στόχο την ανάλυση και κατανόηση της κατάστασης διατήρησης των αρχαιολογικών ευρημάτων - μνημείων και των προβλημάτων διάβρωσης των δομικών τους υλικών. Παράλληλα, θα αναζητηθούν και θα υλοποιηθούν πειραματικά τόσο λύσεις που έχουν εφαρμοστεί με επιτυχία για το ίδιο θέμα -εντός ή εκτός ελλαδικού χώρου, όσο και πρωτότυπες εφαρμογές. •Τέλος, θα διενεργηθεί η προσαρμογή και βελτίωση αυτών των λύσεων στις ιδιαιτερότητες της τρέχουσας ελληνικής κοινωνίας αλλά θα δοθεί και ιδιαίτερη έμφαση στην ανάπτυξη καινοτόμων λύσεων και μεθόδων για το επιστημονικό πεδίο της προληπτικής συντήρησης. Η ερευνητική πρόκληση στη παρούσα διατριβή έγκειται στο να καμφθεί η δυσκολία της πολλαπλότητας των παραμέτρων σε ένα ανοικτό χώρο, προτείνοντας πρωτότυπες και ρεαλιστικές λύσεις στην αντιμετώπιση του θέματος αναδεικνύοντας επιτυχώς την αναγκαιότητα της προληπτικής συντήρησης σε σχέση με τις επεμβατικές μεθόδους συντήρησης και αποκατάστασης.
196767010	ΝΤΑΛΟΥΚΑ ΕΥΘΑΛΙΑ	Έντυπα βιβλία του 19ου αι. σε ελληνικές βιβλιοθήκες: Συγκριτική μελέτη υλικών, τεχνικών κατασκευής και κατάσταση διατήρησης των βιβλιοδεσιών	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΟΥΛΗΣ	ΚΥΡΙΑΚΗ-ΜΑΝΕΣΗ ΔΑΦΝΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ	20/23-10-2019	Η παρούσα διατριβή στοχεύει στην έρευνα για τη βιβλιοδεσία εντύπων βιβλίων, τα οποία εκδόθηκαν στην Ελλάδα τον 19ο αιώνα. Στο πλαίσιό της, πραγματοποιείται συστηματική μελέτη των τεχνικών της βιβλιοδεσίας, των εργαστηρίων που τις δημιούργησαν, των υλικών κατασκευής και των τεχνικών διακόσμησης. Επιπλέον, καταγράφεται η κατάσταση διατήρησης των βιβλίων και γίνεται ταυτοποίηση των φθορών των βιβλιοδεσιών και των παραγόντων που τις δημιούργησαν. Παράλληλα, μελετώνται οι επιμέρους που δέχθηκαν τα έντυπα βιβλία ελληνικής παραγωγής από τη βυζαντινή, τη μεταβυζαντινή παράδοση και τον δυτικό κόσμο, μέσα στο πλαίσιο των αλλαγών που σχετίζονται τόσο με την βιομηχανική παραγωγή του βιβλίου όσο και με τις μεταβολές που λαμβάνουν χώρα με τη σύσταση του νεοελληνικού κράτους. Τα στοιχεία που θα συλλεχθούν πρόκειται να καταγραφηθούν σε βάση δεδομένων, ώστε να εξασφαλιστεί η σταθερότητα της καταγραφής, η ευκολία στην ανάκτηση των πληροφοριών και να διευκολυνθεί η δυνατότητα συγκριτικής μελέτης, συσχετισμού και διεξαγωγής συμπερασμάτων για την τεχνολογία και τα υλικά κατασκευής των βιβλίων, που εκδόθηκαν στην Ελλάδα τον 19ου αιώνα, την κατάσταση διατήρησής τους καθώς και των βιβλιοδετικών εργαστηρίων που τα δημιούργησαν.
196767014	ΠΑΠΑΘΩΜΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	Συμβολή των διαγνωστικών τεχνικών στη μελέτη της τεχνολογίας κατασκευής των υλικών διακόσμησης των Αττικών Λευκών Ληκύθων και στην ανάδειξη πρωτοκόλλου συντήρησης-αποθήκευσης	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΡΕΛΛΗΣ	ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΛΑΤΖΟΣ	4/3-4-2020	Αντικείμενο μελέτης αυτής της Διδακτορικής Διατριβής είναι οι λευκές αττικές λήκυθοι. Πρόκειται ίσως για το χαρακτηριστικότερο αγγείο της αττικής αγγειοπλαστικής των κλασσικών χρόνων, το οποίο ήταν άρρηκτα συνδεδεμένο με το τελετουργικό της ταφής. Ωστόσο, πέρα από χρηστικά αντικείμενα, οι λευκές αττικές λήκυθοι μέσω της πολυχρωμίας της διακόσμησής τους αποτελούν και έργα τέχνης υψηλής αισθητικής. Στόχοι αυτής της διατριβής είναι να διερευνηθούν ζητήματα που αφορούν στις τεχνικές ζωγραφικής των λευκών ληκύθων μέσα από τη μελέτη του στρώματος προετοιμασίας και του αρχικού σχεδίου, την ταυτοποίηση των χρωστικών και των συνδετικών μέσων του χρώματος αλλά και μέσα από την επεξεργασία-παρασκευή των πρώτων υλών του χρώματος. Επίσης θα διερευνηθούν ζητήματα προέλευσης των χρωστικών με στόχο τον εμπλουτισμό της γνώσης μας σχετικά με τις εμπορικές σχέσεις της εποχής. Πλα αυτά βεβαίως μέσα από το πρίσμα της συντήρησης, εφόσον ο απώτερος στόχος είναι να παραχθούν δοκίμια διακοσμημένα με τις ανάλογες τεχνικές ζωγραφικής, προκειμένου να μελετηθούν οι μηχανισμοί φθοράς των χρωμάτων σε διαφορετικά περιβάλλοντα αλλά και οι επιπτώσεις των επεμβάσεων και των υλικών συντήρησης στα χρώματα, καταλήγοντας σε ένα πρωτόκολλο κατάλληλων πρακτικών συντήρησης και αποθήκευσης αυτών των τόσο σύνθετων αντικειμένων.
196767020	ΠΟΛΙΤΑΚΗ ΕΛΠΙΔΑ	Μελέτη της παθολογίας των υλικών και προτάσεις συντήρησης και προστασίας στη Μινωϊκή Ανακτορική Αρχιτεκτονική: η περίπτωση του Μικρού Ανακτόρου και της Ανεξερεύνητης Οικίας της Κνωσού	ΧΛΟΥΒΕΡΑΚΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑ	ΘΕΟΥΛΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΑΓΓΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	13/17-07-2020	Η διατριβή αφορά στη μελέτη του «Μικρού Ανακτόρου» της Κνωσού (17ος-15ος αιώνας π.Χ.), και της «Ανεξερεύνητης Οικίας», ενός μνημειακού συνόλου το οποίο ήταν οργανικά ενωμένο με το κύριο ανάκτορο. Στόχος αυτής της διατριβής, είναι να δοθεί μια ολοκληρωμένη εικόνα για το μνημειακό αυτό σύνολο, σε ότι αφορά στις ιδιότητες και την παθολογία των υλικών δομής και διάκοσμου και την αλληλεπίδραση τους με το περιβάλλον. Στο πλαίσιο αυτό, θα πραγματοποιηθεί καταγραφή της κατάστασης διατήρησης και της παθολογίας του μνημείου, αποδελτίωση και καταγραφή των επεμβάσεων που έχουν πραγματοποιηθεί από την περίοδο της ανασκαφής του έως σήμερα καθώς και διάγνωση της παθολογίας . Η διάγνωση της παθολογίας και η μελέτη των ιδιοτήτων των υλικών δομής και των λίθινων στοιχείων διάκοσμου (πχ. πλακόστρωτα, κλίμακες, "ορθομαρμαρώσεις" ή λίθινες επικαλύψεις δομικών στοιχείων) θα συμβάλουν στην κατανόηση των μηχανισμών διάβρωσης, της επίδρασης του περιβάλλοντος και ειδικότερα του μικροκλίματος του μνημείου. Βάσει αυτών θα αναπτυχθεί μια πρόταση στρατηγικού σχεδιασμού που θα περιλαμβάνει ενέργειες προληπτικής και επεμβατικής συντήρησης και αποκατάστασης καθώς και την ανάπτυξη ενός προγράμματος ελέγχου με σκοπό την βιωσιμότητα των επεμβάσεων και την μακροπρόθεσμη προστασία του μνημείου. Τα αποτελέσματα της διατριβής θα μπορέσουν να αξιοποιηθούν ως πρότυπο για τη συντήρηση και προστασία μνημείων που παρουσιάζουν αντίστοιχα χαρακτηριστικά και προβλήματα.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ
ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ: 2019-2020

ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΤΙΤΛΟΣ εκπονούμενης διατριβής	ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ	ΜΕΛΗ Συμβουλευτικής Επιτροπής	ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ	ΠΕΡΙΛΗΨΗ εκπονούμενης διατριβής
196767019	ΡΕΒΙΘΗ ΑΝΝΑ - ΑΡΙΕΤΤΑ	Μελέτη, τεκμηρίωση και αποκατάσταση του Τετραευαγγελίου του 12ου αιώνα από τη Συλλογή Πολυτίμων της Βιβλιοθήκης της Βουλής των Ελλήνων:Προβλήματα διατήρησης των αυθεντικών υλικών και των τεχνικών βιβλιοδεσίας	ΧΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΚΑΡΑΤΖΑΝΗ ΑΝΝΑ, ΚΟΚΛΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	13/17-07-2020	1.Σύντομη περιγραφή του αντικειμένου: 1.1.Περιεχόμενο Κώδικας που περιέχει τα τέσσερα Ευαγγέλια, χρονολογημένος στον 12ο αιώνα . Βάσει χειρόγραφης σημείωσης στο χάρτινο μπροστινό εσώφυλλο, το τεκμήριο αυτό ήλθε στην κατοχή της Βιβλιοθήκης της Βουλής (Β.τ.Β.) των Ελλήνων, κατόπιν δωρεάς, που έγινε στις 17 Μαρτίου του 1880 από τον τότε Ηγούμενο της Ι.Μ. Προφήτη Ηλία Θήρας, Ζωφρονίου Γαβαλλά, με προγενέστερο αριθμό καταγραφής 38. Το αντικείμενο ανήκει σήμερα στη Συλλογή Πολυτίμων της Β.τ.Β. με αριθμό καταγραφής Χειρόγραφο 7 και φυλάσσεται εντός του Μεγάρου της Βουλής. Οι διαστάσεις του κώδικα είναι 287–292 χιλ. (πλάτος) Χ 343–351 χιλ. (ύψος) Χ 116–117 χιλ. (πάχος) και αριθμεί 481 φύλλα (συμπεριλαμβανομένων των εσώφυλλων) . Βάσει του καταλόγου , αριθμεί 478 φύλλα, χωρίς να λαμβάνονται υπόψιν τα (σαφώς μεταγενέστερα) εσώφυλλα από χαρτί (ένα μονόφυλλο επικολλημένο πάνω στην εσωτερική πλευρά της μπροστινής πινακίδας και δύο δίφυλλα ραμμένα στο τέλος του σώματος του βιβλίου). Το κείμενο είναι διστηλο, με 14 γραμμές ανά σελίδα. Είναι γραμμένο με μαύρο μελάνι, κόκκινο για την εκφωνητική σημειογραφία του , ενώ τμήματα του κειμένου είναι εξ' ολοκλήρου γραμμένα με χρυσό. Διακοσμητικά επίτιτλα, πρωτογράμματα, αλλά και λίγες μικρογραφίες, κοσμούν ορισμένα από τα φύλλα του κώδικα 1.2.Στάχωση Η παρούσα ραφή έχει γίνει σε πέντε υποστρώματα (νεύρα) από σπάγκο, έχει ξύλινες πινακίδες, με κάλυμμα από κόκκινο βελούδο, ενώ ένα διαφορετικό (δυτλό) ύφασμα στην ράχη, συγκρατεί το βελούδο των πινακίδων ως ενιαίο κάλυμμα. Σώζονται και τα δύο κεφαλάρια (άνω και κάτω) σε πολύχρωμη πλέξη από κλωστές χρώματος μπλε και ώχρα, ενώ διακρίνεται στην κορυφή μεγάλο τμήμα από αποκολλημένο κεφαλάρι σε πλέξη με μονόχρωμη κλωστή (πρωτεύον κεφαλάρι. Η ράχη του σώματος του βιβλίου είναι ενισχυμένη με ύφασμα (πιθανόν λινό) στα διαστήματα ανάμεσα στα νεύρα της ραφής. 2.Στόχοι: Οι στόχοι της προτεινόμενης έρευνας χωρίζονται σε δύο βασικές, κατευθύνσεις, όπου τα αποτελέσματα της μιας (τεκμηρίωση του αντικειμένου) θα καθορίσουν σημαντικά τις αποφάσεις που θα ληφθούν για τη δεύτερη (επεμβάσεις συντήρησης) 1) Τεκμηρίωση του αντικειμένου ως προς τα επιμέρους δομικά υλικά του. Ορθή συντήρηση/αποκατάσταση του αντικειμένου, λαμβάνοντας υπόψιν την ηθική διάσταση βάσει των διεθνών αρχών που διέπουν τη συντήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς (Revithi, Vinourd, 2015, Sarris, 2015, p. 564, Scheper, 2015). 2) Βάσει των κωδικολογικών στοιχείων που θα προκύψουν, θα πρέπει να αποφασιστεί για το εάν η συντήρηση θα σημαίνει και τη διάλυση της βιβλιοδεσίας ή, εάν θα γίνει μερική, ολική ή καμία αντικατάσταση των υπαρχόντων υλικών σε περίπτωση αναβιβλιοδέτησης του τεκμηρίου (Houlis, et al., 1996, p.439). 3. Προσδοκόμενα αποτελέσματα: Μεταξύ των προσδοκώμενων αποτελεσμάτων συμπεριλαμβάνονται α) η πλήρης και ή όσο το δυνατόν πληρέστερη και ακριβέστερη τεκμηρίωση όλων των στοιχείων που αποτελούν τμήμα και μέρος της ιστορίας του αντικειμένου. β) η ολοκληρωμένη συγκριτική αξιολόγηση του κώδικα. γ) η αποκατάσταση των αυθεντικών αλλά και των μεταγενέστερων δομικών στοιχείων του αντικειμένου.
196767011	ΣΠΕΡΑΝΤΖΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	Μελέτη της χρήσης ιεραρχικών νανοδομών ZnO στη στερέωση ξύλου πολιτιστικής κληρονομιάς, προσβεβλημένου από καστανή σήψη	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΟΥΡΝΟΥ	ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΑΡΩΝΑ	2/4-2-2020	Στόχο της διδακτορικής διατριβής αποτελεί η εύρεση της βέλτιστης μεθοδολογίας με χρήση νανοδομών ZnO για τη στερέωση ξύλου προσβεβλημένου από καστανή σήψη, με οικοπό την εφαρμογή της στο πεδίο της συντήρησης πολιτιστικής κληρονομιάς. Το ξύλο αποτελεί, από την αρχαιότητα, πρώτη ύλη για τη δημιουργία κατασκευών πολιτιστικής κληρονομιάς. Είναι σύνθετο και πολύπλοκο υλικό, τόσο από άποψη δομής και φυσικών ιδιοτήτων, όσο και από άποψη χημικής σύστασης και χημικής συμπεριφοράς. Βασική αιτία φθοράς του είναι η βιολογική αποικοδόμηση, που προκύπτει αναπόδραστα από την ανακύκλωση του άνθρακα στη φύση και αποτελεί μείζον πρόβλημα στη διατήρηση των ξύλινων κατασκευών. Η φθορά του ξύλου που επιχειρεί να αντιμετωπίσει η παρούσα ερευνητική διατριβή είναι η βιοαλλοίωση που προκαλείται στο ξύλο από σηπτικούς μύκητες καστανής σήψης. Για την αντιμετώπιση των αποτελεσμάτων της εν λόγω φθοράς, πληθώρα στερεωτικών υλικών έχουν χρησιμοποιηθεί από τους συντηρητές έργων τέχνης. Παρά τα θετικά της εφαρμογής τους, έχουν διαπιστωθεί σημαντικά μειονεκτήματα και ποικίλα αμφισβητούμενα αποτελέσματα, σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων αποτελεσματικότητάς τους. Από την άλλη, έχει διαπιστωθεί ότι τα νανοϋλικά, λόγω των πολύ μικρών τους διαστάσεων, έχουν νέες ιδιότητες, ιδιαίτερα βελτιωμένη χημική αντιδραστικότητα και συχνά προσφέρουν στο υπόστρωμα που εφαρμόζονται βελτιωμένες μηχανικές ιδιότητες. Η έρευνα εξετάζει στη χρήση ιεραρχικών νανοαρχιτεκτονικών και τριαδιάστατων πλεγμάτων νανοδομών ZnO για τη στερέωση του ξύλου που έχει προσβληθεί από καστανή σήψη. Το οξείδιο του ανο-ψευδαργύρου έχει μεγάλη δυνατότητα να χρησιμοποιηθεί στη συντήρηση του ξύλου λόγω της θερμικής του σταθερότητας σε υψηλές θερμοκρασίες και της προστασίας του ξύλου έναντι της υπεριώδους ακτινοβολίας της δράσης μυκήτων και τερμιτών. Η έρευνα εστιάζεται στους εξής σκοπούς: τη διερεύνηση της δυνατότητας χρήσης νανοδομών ZnO και την επιτυχή τους ανάπτυξη σε ξηρό ξύλο, την αποτελεσματικότητα της χρήσης νανοδομών ZnO στη στερέωση ξηρού ξύλου προσβεβλημένου από καστανή σήψη και τον καθορισμό οποιουδήποτε είδους φυσικοχημικών μεταβολών στο ξύλο μετά την εφαρμογή της στερέωσης με νανοδομές ZnO.
196767004	ΣΤΑΣΙΝΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	Σταχώσεις αρχειακού υλικού 16ου - 19ου αιώνα σε αρχεία και βιβλιοθήκες της Ελλάδας. Συγκριτική μελέτη, υλικών τεχνολογίας και παθολογία κατασκευής	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΟΥΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΩΝΑΣ, ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΗΝΑ-ΓΕΩΡΓΙΑ	20/23-10-2019	Η διδακτορική διατριβή αφορά τη μελέτη των βιβλιοδεσιών αρχειακού υλικού, που χρονολογούνται από τον 16ο έως τον 19ο αιώνα και φυλάσσονται σε δημόσιους και ιδιωτικούς αρχειακούς φορείς και βιβλιοθήκες της Αθήνας, καθώς και ενδεικτικές περιπτώσεις από άλη την Ελλάδα. Στην ελληνική και διεθνή βιβλιογραφία έχουν δημοσιευτεί ελάχιστες μελέτες σχετικές με το συγκεκριμένο είδος σταχώσεων. Η επιτόπια έρευνα για τον εντοπισμό σταχώσεων αρχειακού υλικού και η συστηματική καταγραφή των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των βιβλιοδεσιών τήρησης αρχείου, σε ειδικά διαμορφωμένο δελτίο καταγραφής, στοχεύουν στη συλλογή πλήθους πληροφοριών σχετικών με την τυπολογία, την τεχνική και τα υλικά που έχουν χρησιμοποιηθεί στην κατασκευή τους τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Επίσης, με την εφαρμογή μεθόδων εξέτασης και ανάλυσης (οπτική μικροσκοπία, ηλεκτρονική μικροσκοπία σάρωσης με ενσωματωμένο αναλυτή ακτίνων Roentgen (SEM-EDAX), χρωματομετρία, τεστ ανίχνευσης υλικών (spot tests) κ.α) σε αντιπροσωπευτικά δείγματα από τα δομικά στοιχεία των σταχώσεων (δέρμα, περγαμηνή, χαρτί, σπάγκος, κλωστές, κόλλες κ.α) αναμένεται να τεκμηριωθεί το είδος των υλικών κατασκευής των αρχειακών σταχώσεων. Παράλληλα, η φωτογραφική τεκμηρίωση των επιμέρους χαρακτηριστικών των σταχώσεων καθώς και η σχεδιαστική αποτύπωση της διάταξης και της σύνδεσης των τευχών μεταξύ τους και με το κάλυμμα της βιβλιοδεσίας ή τις πινακίδες της στάχωσης, σε συνδυασμό με την επισήμανση των φθορών και των πιθανών επεμβάσεων που έχουν πραγματοποιηθεί, αναμένεται να συμβάλλουν στην ερμηνεία της παθολογίας των σταχώσεων. Η επεξεργασία των αποτελεσμάτων της έρευνας και η συγκριτική μελέτη τους με τις ευρωπαϊκές, βαλκανικές και ισλαμικές βιβλιοδεσίες αρχειακού υλικού που έχουν παραχθεί, την ίδια εποχή στην Ευρώπη, στις βαλκανικές χώρες και σε τουρκοκρατούμενες ή ανετοκρατούμενες περιοχές του ελληνικού χώρου αναμένεται να αποδώσει χρήσιμα αποτελέσματα σχετικά με την τεχνολογία κατασκευής, τη λειτουργικότητα της χρήσης των βιβλιοδεσιών αρχειακού υλικού και τις πιθανές αλληλεπιδράσεις των διαφόρων τύπων βιβλιοδεσίας.
196767015	ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ	Η Λιθοτεχνία της 2ης χιλιετίας π.χ. από τη Θερμή Λέσβου: αρχαιομετρική, τεχνολογική και οικονομική προσέγγιση	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΡΕΛΛΗΣ	ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ, ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	4/03-04-2020	Η προτεινόμενη διατριβή αφορά στη μελέτη τεχνέργων απολεπισμένου λίθου της Ζης χιλιετίας π.Χ. από τον προϊστορικό οικισμό της Θερμής Λέσβου, με έμφαση στη μελέτη προέλευσης των πρώτων υλών για την παραγωγή τους. Η βασική προβληματική της διατριβής αναπτύσσεται γύρω από την οργάνωση της πρόσκτησης πρώτης ύλης, της παραγωγής και κατανάλωση αυτών των τεχνέργων σε σχέση τόσο με την αστικοποίηση (χωρική ανάλυση εντός του οικισμού) όσο και με την πιθανή ταύτιση δικτύων πρόσκτησης πρώτων υλών κατά την Εποχή του Χαλκού ευρύτερα στη Λέσβο (ανάλυση στην περιοχή εκτός του οικισμού). Προϋπόθεση για την υποστήριξη της παραπάνω προβλημ.τικής αποτελεί η συστηματική καταγραφή και τεκμηρίωση, η τεχνολογική ανάλυση αυτού του υλικού με βάση την εγχειρηματική αλυσίδα παραγωγής του (chaîne opératoire) και στη συνέχεια η ανάλυση της προέλευσης των πρώτων υλών σε επιλεγμένα αντικείμενα με την εφαρμογή αρχαιομετρικών μεθόδων ανάλυσης. Ως και σήμερα οι συστηματικές μελέτες των λιθοτεχνών από το προϊστορικό Αιγαίο είναι περιορισμένες ενώ οι μελέτες προέλευσης τους είναι ακόμη λιγότερες. Η ταύτιση των αρχαιολογικών δειγμάτων με αντίστοιχες πηγές πρώτης ύλης στη Λέσβο, προϋποθέτει την περισυλλογή και ανάλυση γεωλογικών δειγμάτων από γνωστές πηγές και θα πραγματοποιηθεί με μη καταστροφικές γεωχημικές και συνακόλουθες στατιστικές μεθόδους ανάλυσης: Ηλεκτρονικό Μικροσκόπιο Σάρωσης με Φασματοφωτόμετρο Ενεργειακής Διασποράς (SEM-EDS), Φασματοσκοπία με Φθορισμό των Ακτινών Χ (XRF), Φασματοσκοπία Υπέρυθρου Μετασχηματισμού Fourier (FTIR), Ανάλυση Βασικών Συστατικών στοιχείων (CPA), Κανονιστική Διαχωριστική Ανάλυση (CDF), ενώ δεν αποκλείεται, εφόσον προκύψει από τις ανάγκες της μελέτης να εφαρμοστούν και άλλες. Ο συνδυασμός των παραπάνω μεθόδων δεν έχει εφαρμοστεί σε μελέτες αντίστοιχου υλικού έως σήμερα και θα συνεισφέρει σε μελλοντικές μελέτες ή /και βελτιώσεις στην ήδη αποκτημένη γνώση. Πέρα από τη δημοσίευση πρωτότυπου υλικού, και μάλιστα από πολιτισμικά, χρονολογικά και γεωγραφικά αχαρτογράφητη περιοχή (ΒΑ Αιγαίο της 2ης χιλιετίας π.Χ), η παρούσα διατριβή θα επαληθεύσει για πρώτη φορά εργαστηριακά την οργάνωση της πρόσκτησης συγκεκριμένων πρώτων υλών στον αναφερόμενο οικισμό κατά την εξετασζόμενη περίοδο καταρτίζοντας παράλληλα έναν κατάλογο αναφοράς με το γεωλογικό αποτύπωμα πηγών πρώτων υλών για την παραγωγή λίθινων εργαλείων στη Λέσβο της Εποχής του Χαλκού. Η παράθεση, ανάλυση και επεξεργασία των δεδομένων με μεθοδολογικά κοινά αποδεκτό τρόπο αποτελεί βασική επιδίωξη, προκειμένου να επιτραπεί σε αντίστοιχες μελέτες η δυνατότητα σύγκρισης, συνεισφέροντας στην κατά το δυνατόν ευρύτερη κατανόηση των πολλαπλών όψεων της Αιγιαακής προϊστορίας σε συγχρονικό και διαχρονικό άξονα.
196767017	ΤΣΑΪΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ανάπτυξη μεθοδολογίας ψηφιακής αναπαράστασης δυσανάγνωστων τοιχογραφιών της εποχής του χαλκού με τη χρήση μη καταστρεπτικών φυσικοχημικών μεθόδων και ενόργανης χημικής ανάλυσης	ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΗΝΑ-ΓΕΩΡΓΙΑ	ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΚΑΚΟΥΛΗ ΙΩΑΝΝΑ	13/17-07-2020	Σκοπός της εργασίας είναι η πρόταση ενός πρωτοκόλλου διερεύνησης της δημιουργικής διαδικασίας που ακολούθησε ένας ζωγράφος της Εποχής του Χαλκού για την κατασκευή μιας τοιχογραφίας, μέσω της εφαρμογής μη επεμβατικών απεικονιστικών τεχνικών στα διάφορα μήκη κύματος (UV, VIS, NIR), RTI, Χρωματομετρία CIE Lab, Φασματοσκοπία Ανάκλασης Οπτικών Ινών (FORS) και Φθορισμομετρία Ακτίνων-Χ (pXRF). Θα εστιάσει στη μελέτη αδιάγνωστων ή μερικώς αδιάγνωστων τοιχογραφιών που τα αυθεντικά χρωματικά τους στρώματα έχουν υποστεί αλλοιώσεις, απώλειες, επικαθήσεις ή νεότερες επεμβάσεις συντήρησης. Στόχος είναι να συγκεντρωθούν όλα τα στοιχεία που θα οδηγήσουν στην προσέγγιση της αρχικής μορφής των τοιχογραφιών ώστε να προταθεί μία μεθοδολογία πιστής, ψηφιακής χρωματικής αναπαραγωγής και αποκατάστασής τους. Κύρια και πρωτότυπη ερευνητική συνεισφορά της εργασίας θα είναι η ανάπτυξη μιας μεθοδολογίας και ενός πρωτοκόλλου ροής εργασιών που θα συνδυάσει την ερευνητική διαδικασία πρόσληψης της πληροφορίας, με τη δημιουργική προσπάθεια κατασκευής ενός ψηφιακού αντιγράφου που θα απεικονίζει πιστά τις χρωματικές εντυπώσεις, το σχέδιο και την τεχνική κατασκευής του πρωτοτύπου. Βασική επιδίωξη καθίσταται η δημιουργία ενός πρότυπου «μοντέλου εργασίας» κατάλληλου να αποτελέσει ένα εύχρηστο εργαλείο στην υπηρεσία των επιστημόνων που ασχολούνται με τη συντήρηση και αποκατάσταση έργων πολιτισμικής κληρονομιάς. Μια ερευνητική διαδικασία που να μπορεί να εφαρμοσθεί σε οποιοδήποτε ζωγραφικό κατάλοιπο του παρελθόντος, υποβοηθώντας το ερμηνευτικό έργο της αρχαιολογικής τεκμηρίωσης αλλά και την ανάγνωσή του από το «ευρύ κοινό» συμβιβάζοντας την επιστημονική πληροφορία με ένα ακριβές, οπτικά ελκυστικό, χρωματικό αποτέλεσμα.
196767003	ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ ΜΑΡΙΑ	Η ηθική και η δεοντολογία της συντήρησης των δημόσιων τοιχογραφιών και της τέχνης του δρόμου (street art)	ΣΤΕΦΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΑΛΕΞΙΟΣ	ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΓΚΑΖΗ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ	20/23-10-2019	Το θεωρητικό πλαίσιο, τα όρια και η ηθική της Συντήρησης των δημόσιων τοιχογραφιών, της street art και του γκραφίτι είναι ένα νέο πεδίο έρευνας που συγκεντρώνει αυξανόμενο ενδιαφέρον τα τελευταία χρόνια, χωρίς να έχει μέχρι στιγμής διερευνηθεί διεξοδικά, ενώ συνδέεται με την γενικότερη τάση επανεξέτασης των αρχών της Συντήρησης των έργων τέχνης, όπως αυτή διαμορφώνεται σε μια διαδικασία διαλόγου με την κοινωνία, ιδιαίτερα στο περιβάλλον της πρόσφατης κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής κρίσης. Η παρούσα διατριβή στοχεύει στη διερεύνηση του θεωρητικού και ηθικού πλαισίου της συντήρησης των δημόσιων τοιχογραφιών, της street art και των γκραφίτι. Οι κύριοι άξονες της έρευνας είναι: Ο προσδιορισμός της φύσης και των ορίων του εν εξελίξει έργου σε σχέση με τον χώρο και το φυσικό και ανθρωπογενές του περιβάλλον και η αποδοχή της τέχνης του δρόμου ως ανθρωπογενής πάτινα της πόλης. Η έννοια του εφήμερου σε σχέση με την ύπαρξη και λειτουργία του έργου. Το όριο της ύπαρξης του φυσικού έργου και η επέκταση του μέσω των ψηφιακών του στιγμιοτύπων. Το τέλος του έργου του δρόμου. Η επίδραση της παθολογίας στις αξίες του έργου. Η φθορά ως ερμηνευτικό εργαλείο, μέσο επικοινωνίας και κατανόησης. Ο ρόλος της Συντήρησης στη νομιμοποίηση του έργου και τη διατήρηση ή την υποβάθμιση του περιεχομένου του. Η Συντήρηση ως αναστελτική διαδικασία στην επικοινωνία του μηνύματος του δημόσιου έργου. Ο ρόλος της Συντήρησης στην απόδοση αξιών στο έργο, σε συνέργεια με την κοινωνία, των πολιτικών, επιστημονικών και θεσμικών φορέων προστασίας. Η εξέταση της μετάβασης από το μη σκόπιμο στο προστατευόμενο μνημείο. Η Συντήρηση ως πολιτική πράξη και μέρος του δημοσίου διαλόγου για τη λειτουργία του κοινού χώρου. Η εμπλοκή του κοινού, η εκπαιδευτική αξία των έργων και η ανοιχτή Συντήρηση ως μέσο εκπαίδευσης, πρόληψης, προστασίας και ενίσχυσης της κοινωνικής αποδοχής.